

בקונצרטם בגיל 8.
האם את זוכרת אותו מילדותך?
בווראי, הוא דמה מאוד לווייליים.
נמוך, מאופק, שקט והססן. הוא היה
לוקח אותי על הכרטיים ומספר לי
סיפורים.

לניה. לוטה עצמה יצרה דגם של שירה
ברכטית טיפוסית. אייפשו לשמוע
שחקנית זמרת אחרת המבצעת את
ברכט, וגם להשוות אותה לגדולה מכור
לו.

כשאת אומרת שהייתם מישפחה
בורגנית מהמעמד הגבוה בגרמניה,
למה את מתכוונת?
נתחיל בזה שהמישפחה שלנו היא
מזן המישפחות היהודיות העתיקות

הישראלים מכירים את וייל רק כמי שכתב את המוסיקה ליצירות ברכט. כאן מספרת בת'אחיו על האיש, על יחסיו האמיתיים עם ברכט ועם לוטה לניה

„לא היו לו ילדים. לוטה, כנראה,
לא רצתה, בגלל הקאריירה שלה. לא
הייתי מודעת לעובדה שהוא היה אדם
מפורסם. כשהיו הורי נוסעים לפרמי
ירות באופרה, לא היה זה מאורע מיוחד,
לגנביי.
„אני זוכרת שהיה מבקר בביתנו
בכפר, עם ברכט. הם לא היו מיודדים
במיוחד, אלא שותפים לעבודה. ברכט
בא ממשפחת פועלים פשוטה מאוד.

בגרמניה. אילו היוחסין שלה מגיע ל-
מאה ה-14. מקורה מן הכפר ששמו ויל.
בגבול שווייץ-גרמניה. נראה שהם
הגיעו מאיטליה עם הכיבוש הרומאי.
בתחילה הם היו סוחרים. מאוחר יותר
הפכו רכנים גדולים. במאה ה-19,
כשהותר ליהודים לעסוק במיקצועות
חופשיים, הם הלכו לאוניברסיטות.
„מלבד קורט היו עוד שני אחים
ואחות אחת. אבי, נתן. היה רופא גני-



אמו של קורט, ולידה, משמאל, אמה של חנה, עם חנה
התינוקת, ליד קורט עומדים אביה של חנה, נתן
(שני מימין), והסבא אלברט. משמאל: לא מזוהה.

לוטה לניה כמי שצולמה ב-1926 עם מישי
מימין, כשמתחתיו וישבת לוטה עם ילד אלמוני, לידה

קורט וייל בנהריה

הוא היה קומוניסט, איש המעורב
בפוליטיקה בכל נימי-נפשו. את קורט
עניין דבר אחר בלבד — מוסיקה.
המיפגש ביניהם היה מיפגש אמנותי,
הם התאימו אחד לשני. ביהוד יצרו
סיגנון מיוחד.
„מה שמוזר בכל העסק הוא שברכט
ברח במילחמת העולם השנייה לאמי
(המשך בעמוד 43)

קולוג, והשניים האחרים היו לכלכלנים.
אגב, כל האחים נפטרו בגיל צעיר מאוד
מהתקפת לב. הסבא שלנו היה חזן ב-
בית-כנסת. אבל לפי סיפוריה של אמא,
לא ממנו ירש קורט את הכישרון
המוסיקאלי, אלא מצד הסבא, שאחיה
היה מלחין מוכשר מאוד. על כל פנים,
קורט שר במקלה של בית-הכנסת.
ניגן על פסנתר כבר בגיל 5 והופיע

גיא קייזר. נפגשנו כבר פעם, אמר
וייל על הסירה. לוטה לא זכרה שהוא
כחן אותה כרקדנית-שחקנית כמה
שנים קודם לכן. לוטה, שהתקבלה
לאותו מחזור, סירבה לקבל את התפ-
קיד. הפעם לא הירפה ממנה. כשעבד
עם ברכט על אופרה בגרוש, הוא הת-
אים את תפקיד ג'ני הונג, המתאהבת
במקי סכינאי, לקולה המיוחד של לוטה

גילתה מישפחתו התנגדות לנישואי
הם. המישפחה, שהיתה מהמעמד הבור-
גני הגבוה, לא יכלה להשלים עם ה-
עובדה שקורט התחתן עם אשה מבית
פשוט. במשך שלוש שנים לא דיברו
איתה. רק מאוחר יותר, כשלוטה הת-
פרסמה, השתנה המצב.
את היכרת את לוטה לניה:
„פגשתי אותה בשנות ה-60 בברלין.

ככורה היה נכנס לחדרה, שמא לא
תצליח ההצגה, מספרת חנה מרום (59).
תושבת שכונת-דניה בחיפה. חנה היא
בתי-אחיו של המלחין קורט וייל,
שהלחין את רוב מחזותיו של ברטולט
ברכט ויצר יחד עימו טיפוס חדש של
קומדיה מוסיקלית, שתוכנה ביקורת
חברתית נוקבת, בגרמניה של לפני
עליית הנאצים לשילטון.

חנה מרום נחבאת אל הכלים. לא
רבים יודעים על קיומה בארץ. „אינני
יכולה להתהדר בנוצותיו של קורט,
היא אומרת. „העובדה שאני בתי-אחיו
ומכירה אותו עוד מהעריסה, היא מייק-
רית.”

חנה הגיעה לארץ עם הוריה ב-1936,
שלוש שנים אחרי שהוקיעו הנאצים
את המוסיקה של קורט וייל שנאלץ
לברוח מגרמניה לפאריס ואחר-כך ל-
אמריקה. „סבי וסבתי הגיעו לארץ
שנתיים לפנינו. סבא היה חזן בדסאו
שבגרמניה (מקום הולדתו של המלחין
פליכס מנדלסון). עוד בגרמניה הם
רכשו ארמות בנהריה. הם חלמו לגור
בבית בורד ולגדל ירקות.

„הייתי בת 17 כשנפגשתי עם קורט
בפעם האחרונה. זה היה בארץ, ב-1947,
כשהוזמן לארץ על-ידי תיאטרון „הבי-
מה” ועל-ידי חיים ויצמן, שעזמו היה
מיורד.

„הוא לא ראה את הורי במשך 10
שנים. כל הייקים בנהריה קיבלו אותו
בצורה הכי חגיגית שאפשר. נורות
חשמל דלקו בכל העיר. לקחנו אותו
לטיול בכל רחבי הארץ.
„איך הצלחתם לבנות כזה דבר?”
שאל בהתפעלות.

„באותו ביקור הוא כתב לפילהר-
מונית את התזמור להתיקונה, והביא
איתו את הטיטות של זעקי ארץ אהו-
בה. אופרה שעובדה על פי סיפור של
אלן פטון. אשתו המפורסמת, לוטה
לניה, שכיכבה במחזותיו של ברטולד
ברכט כזמרת וכשחקנית, ושקנתה לה
שם עולמי בגרמניה ומאוחר יותר בניו-
יורק, לא הגיעה לארץ. היא, כנראה, לא
רצתה. לוטה היתה גויה.
„כשפגשה את קורט בשנות ה-20,



קורט ואמו
1932. זמן קצר לפני בריח-
תו של המלחין לפאריס. מאימת רדיפות הנאצים.

סבא וסבתא
אלברט, אביו של המלחין
קורט וייל, ואמו. כפי ששני בני
הזוג צולמו במושבה נהריה, בשנות ה-30 המאוחרות.